

have ment at kunne acceptere Udgiftsbudgettet som noget, der vil kunne holdes i Fremtiden. At Udgiftsbudgettet og Indtægtsbudgettet balancerer, stemmer med den Praksis, som Rigsdagen har fulgt hidtil, og skal jo nærmest betyde, at Rigsdagen ikke ønsker at tage Stilling til Spørgsmaal om, hvilket Stats-tilskud der vil behøves i Fremtiden.

I Forbindelse med selve Teatrets Budget staar ogsaa Bevillingen paa § 26 under Nr. 42 til Indførelse af elektrisk Belysning væsentlig paa Scenen, en Bevilling, som — hvad jeg sætter megen Pris paa — er bleven tiltraadt af Folketinget. Den gaar ud paa et Beløb af 98,700 Kr. og er knyttet til den Forudsætning, „at der af Kjøbenhavns Kommune indrømmes passende Nedsættelse i den takstmæssige Betaling for Levering af Electricitet fra Kommunens elektriske Centralstation“. Det staar i Forbindelse med, at man i Folketinget ønskede, at Overgangen fra Gasbelysning til elektrisk Belysning ikke skulde medføre forøgede Driftsudgifter, og jeg tør gøre Regning paa den fornødne Smødetommen fra Kjøbenhavns Kommunes Side til Opnaaelse af den Nedsættelse i Betalingen, som saaledes har været Forudsætningen. Selve det Beløb, man saaledes vil kunne anvende til Indførelse af elektrisk Belysning, tør jeg gøre Regning paa vil rigelig kunne betale sig, idet Nedsættelsen af Assurance ganste sikkert vil repræsentere mere end Renten af disse 98,700 Kr.

Endnu finder jeg kun Anledning til at omtale en Bevilling paa § 26, nemlig Nr. 32 til Ribe Domkirke, idet jeg udtaler min Glæde over, at dette Spørgsmaal om Restaurationen af Ribe Domkirke endelig er naaet til en Afgørelse, som jeg antager for tilfredsstillende. Der var ganste vist af mig søgt, i Sighed med, hvad der var tillet Forslag om i tidligere Aar, et Beløb af 693,000 Kr., fordelt paa 8 Aar, saaledes at der for det kommende Aar skulde staa 100,000 Kr. til Raadighed. Det samlede Beløb er nu indskrænket til 576,000 Kr., saaledes at der for det kommende Finansaar som første Del af et 8aars Bidrag stilles $\frac{1}{8}$ af Beløbet, nemlig 72,000 Kr. til Raadighed. Denne Nedsættelse har selvfølgelig ikke kunnet ske, uden at man har maattet opgive forskellige Punkter ved Restaurationen. Det har her særlig drejet sig om, hvorvidt man skulde gaa til Genopførelsen af det saakaldte Marietaarn paa den vestlige Side, noget, som jeg for mit Vedkommende har holdt stærkt paa. Jeg har nu dog indskrænket mine Ønsker til, at kun den nederste Del af Marietaarnet, nemlig 24 Alen, bevares og restaureres. Man bevæger sig ikke her paa

Hypoteker, naar man kun gaar til denne Restauration, medens man ikke har nogen bestemt Kendskab om, hvorledes Spiret paa dette Taarn har set ud, og man kan altsaa der kun opstille — det maa jeg indrømme — Hypoteker. Ved at spare Spiret er man naaet til en Besparelse af 57,000 Kr. Dernæst har man i Folketinget ikke ment at kunne gaa ind paa 24,000 Kr. til et nyt Orgel, ligesom man ogsaa har strøget 15,000 Kr. til et nyt Alter. Endelig har man ikke villet gaa til en Forhøjelse af Loftet i Vestibulen, hvorved der spares et Beløb af 21,000 Kr. Der er saaledes i denne Bevilling en Nedgang paa 117,000 Kr. Det vil saa være overladt til Eftertiden at gaa videre med Hensyn til Restaurationen af Domkirken.

Jeg skal i Henhold til disse Bemærkninger tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage Kultusministeriets Budget, saaledes som det er vedtaget i Folketinget.

Indenrigsministeren (Hørring):

Hvad mit Budget angaar, finder jeg kun Anledning til at gøre et Par korte Bemærkninger. Jeg har ved Finanslovsforslagets Fremsettelse søgt en Forhøjelse af Landbrugskonsulenternes Lønning, men jeg har ikke faaet den gennemført i Folketinget. Jeg tror, at det er almindelig erkendt, at der er Grund til at søge Konsulenternes Løn forhøjet, for paa den Maade at forbedre deres Vilkaar, og jeg kan føje dertil, at jeg for mit Vedkommende tror, at det er god Økonomi, at man lønner dem noget rundeligt og rigeligt, for ikke at udsætte sig for, at man mister Konsulenterne ved, at de gaa over til et andet Arbejde, saa at man skal til at uddanne Konsulenter paa ny. Smidlertid vil jeg ikke søge at bringe en Forbedring i Lønnen frem for det høje Ting, men kun udtale som min Tanke, at jeg tror, at det vil være det rigtigste, at man søger i det næste Finansaar at komme til Enighed om almindelige Regler om Landbrugskonsulenters Løn i det hele. Der er noget uheldigt i, at Regeringen det ene Aar efter det andet kommer med Forslag om Lønningsforbedring, snart for en Konsulent og snart for en anden, uden at man har faste Regler at holde sig til. Derfor tror jeg, at den anden Vej vilde være bedre, og jeg agter at tage dette under nærmere Overvejelse til næste Samling.

Paa Kontoen for Patentkommissionen er mit Budget blevet sat ned med 1,000 Kr. til Medhjælp. Det er et saa lille Beløb, at jeg ikke skal gøre noget Forsøg paa at faa denne Nedsættelse ændret, men jeg maa